Paralympionička Jakschová: Handicap mi v životě nepřekáží

4.9.2024 - | Česká olympijská

Sprinterka Tereza Jakschová se narodila bez části levé ruky. Ke sportu přesto tíhla od dětství a v patnácti přišla na chuť atletice. Obvykle je to v takovém věku už docela pozdě, ale Tereza překonala i tento handicap. Své první závody absolvovala v roce 2011, ale až o dva roky později, tedy v době, kdy jela na své první mistrovství světa, se začala účastnit i závodů handikepovaných.

Na kontě už má druhé místo z mistrovství Evropy z roku 2018, deváté místo z mistrovství světa 2019, v roce 2020 byla pátá nejrychlejší z Evropy. V roce 2022 k úspěchům dokázala přidat ještě dvě třetí místa ze světového šampionátu a loni byla dvakrát osmá nejrychlejší na světě. Když se v roce 2020 probojovala na paralympiádu v Tokiu, splnila si tím svůj největší sen. A domů se vrátila s velmi hezkým 10. místem na dvoustovce a 11. na stovce. V letošní sezóně má šanci tenhle sen zopakovat.

„Mám štěstí, že mi handicap vůbec nepřekáží, a to ani při sportu. Trénuji se zdravými sportovci, kteří mě obdivují a vždy mi fandí. Jediné, co dělám jinak než oni, je cvičení v posilovně," popisuje Tereza. Přínos je to však nejen pro ni. Podle Tereziných slov se totiž s ostatními motivují navzájem. Ona chce dokázat to, co zdraví sportovci, a oni se snaží o to víc, když vidí, že žádný handicap překonávat nemusejí.

Nicméně sama Tereza říká, že měla výhodu, že se s handicapem už narodila. „Odjakživa jsem byla zvyklá dělat všechno jednou rukou, a tou druhou si jen pomáhat. Poradím si i s úkoly, které vyžadují trochu zručnosti. Zavázat si tkaničky, udělat si culík. Třeba u kamarádů vidím, že když si zlomí ruku, tak najednou nevědí, co si počít a jak si vystačit jen s jednou," směje se.

Běhá výhradně s protézou kvůli těžišti, nicméně v běžném životě ji často sundává. „Spíš ji nosím, protože si tím můžu věci přidržet, i když manipulovat se s ní příliš nedá a někdy i překáží. A v létě je to lepší bez ní. Když je vedro, protéza klouže a nedrží," vypráví se stejnou samozřejmostí, jako by popisovala, co měla dnes k obědu.

Uznává však, že byly chvíle, kdy se trochu styděla. „Určitě jsem třeba na základní škole nosila delší rukávy, aby to nebylo tak vidět, ale teď jsem s tím úplně srovnaná. Občas někdo divně kouká, zvlášť děti, ale už to nevnímám," uzavírá.

https://www.olympijskytym.cz/article/paralympionicka-jakschova-handicap-mi-v-zivote-neprekazi-